

एवं धर्मपदार्थमंगीकृत्य तस्यार्थत्वं नास्तीत्यनुभवात्प्रदर्शयदानीं धर्मपदार्थ एव नास्ति फलानुमेयताहितस्योक्ता ॥ फलंच सुखं प्रकृतेच सुखान्वयव्यतिरेकयोर्धर्माभावेन न तेन तदनुमानमित्याह ॥ भूतानामिति ॥ स्थावराणां जंगमानांच पश्चादिरूपाणां भूतानां दर्शनं सुखापरोक्षदर्शनं यथास्ति तथा धर्मो नास्ति असामर्थ्यादनधिकाराच्च तस्माद्धर्मः सुखसाधनत्वव्याप्तौ नेति मेमतिः ॥ जन्मांतरादिकं नास्येवेति बौद्धमतेनेयमुक्तिः ॥ न हितं विना जायमानस्यापितत्करणकत्वमिति भावः ॥ यत्तु यथा स्थावरादीनां दर्शनात्तत्सत्ता तथा धर्मस्य दर्शनाभावाद्धर्मो नास्तीति व्याचक्षते तन्न योग्यानुपलंभस्यैवाभावसाधकत्वात् ॥ धर्मस्य च पिशाचादिव दयोग्यत्वात् ॥ १५ ॥ उक्तमेवार्थं विशदयति ॥ यथैवेति ॥ यथा यस्मात् स्थावरं व्यक्तं ॥ धर्मप्रसक्तिरहितमपि सुखीति व्यक्तं तथा विधं स्थावरवद्धर्मनधिकृतं जंगमं पश्चाद्यपि सुखीति व्यक्तं ॥ एतेन व्यतिरेकः

भूतानां स्थावराणां च जंगमानां च दर्शनं ॥ यथास्ति न तथा धर्मस्तेन नास्तीति मेमतिः ॥ १५ ॥ यथैव स्थावरं व्यक्तं जंगमं च तथा विधं ॥ नायमर्थस्तथा युक्तस्त्वद्विधो न विपद्यते ॥ १६ ॥ यद्यधर्मो भवेद्भूते ॥ जण्टेन रकं व्रजेत् ॥ भवांश्च धर्मसंयुक्तो नैव व्यसनमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ तस्य च व्यसनाभावाद् व्यसनं चागते त्वयि ॥ धर्मो भवत्यधर्मश्च परस्परविरोधि नौ ॥ १८ ॥

खंडितः ॥ अन्वयमपि खंडयति ॥ न तथा युक्तः ॥ अयमर्थः सुखरूपो न सर्वात्मना धर्मयुक्तस्त्वद्विधो धर्मस्य सुखान्वये न विपद्यते न विपन्नः स्यात् ॥ दृश्यते च विपत्तिरित्यन्वयोपि नास्ति ॥ अनेन तदंशे जन्मांतरीणधर्मकल्पनापि परास्ता साधनत्वसिद्धावेव तत्कल्पनावसरात् ॥ अतो यमर्थो धर्मरूपो न नास्येव ॥ १६ ॥ उक्तमर्थं प्रकृते योजयति ॥ यदीति ॥ अधर्मो भूतो दुःखसाधनत्वेन यदि सिद्धो भवेत् तदारावणो न रकं दुःखं व्रजेत् ॥ धर्मयुक्तो भवांश्च नैव व्यसनं दुःखं प्राप्नुयात् ॥ १७ ॥ अस्य तर्कस्य विपर्यये पर्यवसानमाह ॥ तस्य चेति तस्य रावणस्य सत्यधर्मव्यसनाभावात्सुखसत्त्वाच्च पितृवाक्यपरिपालके त्वयि व्यसनं दुःखमागते प्राप्ते सति ॥ सिद्धो धर्माधर्माभ्यां सुखदुःखयोरन्वयव्यतिरेकाभावः ॥ किंचोक्तानुभवादेव विपरीतफलता च तयोरित्याह ॥ धर्म इति ॥ धर्मो यथा श्रुतफलविरुद्धदुःखफलो भवति एवमधर्मश्च श्रुतफलविरुद्धसुखफलो भवति ॥ तस्मादेतौ परस्परविरोधि नौ ॥ अन्योन्यं यथा श्रुतफलविरुद्धफलकौ ॥ १८ ॥